

добитъкъ насила не може да взима. Султанътъ забранявалъ да се бие и мжчи привилегированата рая, която помагала на турската държава.

Подъ турското иго българитѣ живѣли отдѣлно отъ турцитѣ. Тѣ не можели да се сродяватъ, да се сприятеляватъ или сдружаватъ. Българинътъ билъ гяуръ, безвѣрникъ, а турцитѣ се считали за правовѣрни, — ислями, мусулмани.

Спахия усмирява раята

Турчинътъ можалъ да гради висока и голѣма кжща, да носи богати и красиви дрехи. За българина това не било позволено. Той трѣбвало да живѣе въ колиби, хижи или уземъ кжщи, безъ прозорци, безъ свѣтлина, заедно съ добитъка.

Селянитѣ не можели да се мѣстятъ отъ село, тѣ не можели да напускатъ земята на господаря си. Ако нѣкой младежъ избѣгвалъ, 30 години го търсѣли и когато го намѣрятъ, насила го връщали въ село при родителитѣ му, да работи на господарската нива или да пасе добитъка.

Българинътъ билъ истински робъ.